

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Havasi Karolin ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Réti Sándor ügyvéd által képviselt alperes, és az alperes pernyertessége érdekében fellépő dr. Jászter Tímea jogtanácsos által képviselt alperesi beavatkozó ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2011. április 28. napján meghozott, 36.P.21.509/2009/36. számú ítélete ellen, a felperes részéről 37. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 175.000 (százhetvenötezer) forint, míg a beavatkozónak 140.000 (száznegyvenezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá térítsen meg az államnak felhívásra 342.000 (háromszáznegyvenkétezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A ... számú házban lévő 3. számú lakásnak az alperes a tulajdonosa. A lakást az alperes **P. F.**-nek adta bérbe. 2005. május 15-én a lakásban robbanás történt. A robbanás következtében több szomszédos lakás is megrongálódott. A robbanástól megsérült lakások tulajdonosai közül kettő a felperesnél rendelkezett a lakásra is kiterjedő vagyonbiztosítási szerződéssel. A felperes a vagyonbiztosítási szerződések alapján összesen 7.834.726 forint biztosítási szolgáltatást teljesített a biztosítottaknak.

A felperes a keresetében 5.699.976 forint tőkének, utána 2005. május 15. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatnak, valamint a perrel felmerült költségeinek a megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Állította, hogy a robbanást gázszivárgás okozta, ami a lakás hiányosságára, a földgáz-vezeték,

vagy valamelyik gázkészülék hibájára vezethető vissza. Hivatkozott arra, hogy a lakás hiányosságaiából eredő károkért a Ptk. 352. § (1) bekezdése alapján mint a lakás tulajdonosa, az alperes felelős. Kifejtette, hogy az alperes kártérítési felelőssége a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján is fennáll, mert a károkozás önmagában is jogellenes. Előadta, hogy a biztosítási szolgáltatás teljesítésével a Ptk. 558. § (1) bekezdése alapján a törvény erejénél fogva megszerezte a biztosítottaknak a kárért felelős személlyel szemben fennálló jogait, így törvényi engedményesként jogosult a kártérítés iránti igények érvényesítésére.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben marasztalására irányult. Vitatta, hogy felelőssége akár a Ptk. 352. § (1) bekezdése, akár a Ptk. 339 § (1) bekezdése alapján fennáll. Vitássá tette azt is, hogy a robbanás a lakás hiányossága miatt következett be.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 350.000, az alperesi beavatkozónak 280.000 forint perköltséget, továbbá térítsen meg az államnak felhívásra 342.000 forint illetéket. Ítéletének indokolásában úgy foglalt állást, hogy a felperes a Ptk. 558. § (1) bekezdése alapján jogosult a perben érvényesíteni a biztosítottak kártérítés iránti követeléseit. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonban a felperes sem a perben rendelkezésre álló okiratokkal, sem a kihallgatott tanúk vallomásaival, sem szakértői véleményével nem tudta bizonyítani azt, hogy a károkat előidéző robbanást az alperes lakásának a hiányossága okozta. Kifejtette, hogy a felperes az alperes jogellenes vagy felróható magatartását sem tudta bizonyítani.

A ítélet ellen, annak megváltoztatása és keresetének teljesítése érdekében a felperes terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezésében kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a gázrobbanást alátámasztó bizonyítékok figyelmen kívül hagyásával állapította meg tényként azt, hogy térrobbanás történt. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak a tisztázását, hogy a térrobbanás és a gázrobbanás egymást kizáró fogalmak -e. Álláspontja szerint a tűzoltóság összefoglaló jelentéséből, az alperes személyes előadásából, a kihallgatott tanúk vallomásából, valamint a perben kirendelt szakértő nyilatkozatából okszerűen vonható le az a következtetés, hogy az alperes lakásában gázrobbanás történt. Rámutatott, hogy a lakásban a robbanás után nem találtak olyan anyagra utaló jelet, ami robbanó gázelegy létrehozására alkalmas volt, és arra utaló peradat sem merült fel, hogy a robbanó elegyet kívülről juttatták a lakásba. A felperes okfejtése szerint a konyhában lévő ledugózatlan golyóscsap, valamint az, hogy az egyik gázkonvektorról hiányzott az ún. „Mária-üveg”, a lakás gázellátási rendszerének olyan hiányosságai, amik okozati összefüggésben állnak a robbanás bekövetkezésével. A felperes a fellebbezésében kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság a robbanás okának tisztázása céljából az újabb szakértő kirendelésére tett indítványnak nem adott helyt, a szakértői bizonyítás mellőzését azonban az ítéletében nem indokolta meg. Kifejtette, hogy a perben kirendelt szakértő szakvéleménye hiányos és ellentmondásos, a kár hatásmechanizmusát

ugyanis nem írta le, és annak ellenére nem állapította meg a robbanást okozó gáz eredetét, hogy korábbi nyilatkozata szerint gázrobbanás történt, a robbanás az alperes lakásának a légtérében keletkezett, és a gázelegy nem kívülről került a lakásba. Előadta, hogy az alperesi lakás hiányosságát megfelelően bizonyította, és fenntartotta az alperes kárfelelősségével kapcsolatos jogi álláspontját.

Az alperes és az alperesi beavatkozó fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetéseket vont le.

A Ptk. 558. § (1) bekezdése értelmében amennyiben a biztosító a kárt megtérítette, őt illetik meg azok a jogok, amelyek a biztosítottat illették meg a kárért felelős személlyel szemben, kivéve ha ez a biztosítottal közös háztartásban élő hozzátartozó.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése kimondja, hogy aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A Pp. 164. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a per eldöntéséhez szükséges tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy a bíróság valamilyen tényt valónak fogadjon el. A Pp. 3. § (3) bekezdése pedig előírja, hogy ennek esetleges sikertelenségét a perben a bizonyítás terhét viselő fél hátrányára kell figyelembe venni

A Pp. 206. § (1) bekezdése kimondja, hogy a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A perben nem vitás tényállás szerint a felperes, mint vagyonbiztosító, biztosítási szolgáltatást nyújtott a ... sz. házban, a 2005. május 15. napján bekövetkezett gázrobbanással kapcsolatban. Ezt követően, a jelen peres eljárás keretében, a Ptk. 558. § (1) bekezdése alapján megtérítési igénnyel fordult az alperessel, mint a kárért felelőssel szemben. Ehhez a Pp. 164. § (1) bekezdésére figyelemmel azt kellett bizonyítania, hogy az alperes oldalán fennállnak a Pp. 339. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek. A káresemény jellegére és sajátosságaira figyelemmel ehhez azt kellett igazolnia, hogy az alperesi lakásban történt robbanás közvetlen kiváltó oka a lakáson belüli gázvezeték vagy gázkészülék hiányossága, illetve hibája volt.

Az alperes lakásában történt robbanás okát sem a tűzvizsgálat, sem a későbbi vizsgálatok nem tudták megállapítani.

A vizsgálatok az alperesi lakás gázrendszerében, illetve gázüzemű berendezéseiben két hiányosságot tártak fel. Az első hiányosság az egyik gázkonvektor ún. Mária-üvegének a hiánya volt, a másik pedig a konyhában lévő ledugózatlan golyóscsap.

B. I. tűzvizsgáló vallomását, amely szerint a Mária-üveg hiánya nem játszhatott szerepet a robbanásban, a perben kirendelt szakértő véleménye is alátámasztotta, megerősítette.

A gázszolgáltató a robbanást követő vizsgálat során azt rögzítette, hogy a lakásban a gázrendszer gáztömör állapotban, a konyhában lévő golyóscsap zárt állapotban volt. Az ... Kft. vizsgálati jegyzőkönyve pedig megállapította, hogy a golyóscsap a robbanáskor tört szét.

Az elsőfokú bíróság a perben rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően mérlegelte, és helyesen foglalt állást úgy, hogy a bizonyítékok alapján nem vonható le okszerűen az a következtetés, hogy a robbanást kétséget kizáróan a gázvezeték vagy valamelyik gázkészülék hibája, illetve hiányossága, és nem más ok idézte elő.

A perben kirendelt igazságügyi szakértő kategorikusan úgy nyilatkozott, hogy ha a robbanás okát a tűzvizsgálat nem tudta feltárni, az utólag szakértői módszerekkel sem állapítható meg. Erre figyelemmel az ítéletábra egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy újabb szakértő kirendelésétől sem volt várható a robbanás okának kétséget kizáró feltárása, emiatt az új szakértő kirendelése nem volt szükséges. Ezért a bizonyítás mellőzésével az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt.

A Pp. 3. § (3) bekezdése kimondja, hogy a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli.

Ennek a törvényi rendelkezésnek az alapján a bizonyítás sikertelenségét a felperes terhére kellett értékelni.

A felperes a követelését másodlagosan a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség általános szabályaira alapította.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

Ennek a törvényi rendelkezésnek az alapján a kárért való felelősség és a károk megtérítésének kötelezettsége azt a személyt terheli, aki a kárt okozta. A perben maga a felperes sem állította azt, hogy a robbanást az alperes okozta, ezért az alperes kártérítési felelőssége a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján sem állapítható meg.

A fent kifejtettek eredményeként a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a szerint alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest másodfokú perköltség megfizetésére, míg a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték viseléséről az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

, 2012. január 13.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Lente Sándor s. k. előadó bíró, Dr. Csóka István s. k. bíró